

Výrok

Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a článok 47 Charty základných práv Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že sa neuplatnia v rámci sporu týkajúceho sa stanovenia súdnej právomoci v prípade súvisiacich vecí, pokiaľ uvedený spor nepatrí do pôsobnosti smernice 93/13.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 330, 2.10.2017.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vilniaus apygardos administracinis teismas
(Litva) 3. novembra 2017 – Baltic Media Alliance Ltd/Lietuvos radijo ir televizijos komisija**

(Vec C-622/17)

(2018/C 052/19)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Baltic Media Alliance Ltd

Žalovaná: Lietuvos radijo ir televizijos komisija (Litovská komisia pre rozhlas a televíziu)

Prejudiciálne otázky

1. Vzťahuje sa článok 3 ods. 1 a ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ ⁽¹⁾ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb, len na prípady, kedy sa prijímajúci členský štát snaží pozastaviť televízne vysielanie a/alebo opakované vysielanie, alebo sa vzťahuje aj na iné opatrenia uplatňované prijímajúcim členským štátom s cieľom iným spôsobom obmedziť voľný príjem programov a ich vysielanie?
2. Majú sa bod 8 odôvodnenia a článok 3 ods. 1 a ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb vykladať v tom zmysle, že zakazujú prijímajúcim členským štátom, po tom ako zistili, že materiál uvedený v článku 6 uvedenej smernice bol zverejnený, vysielaný na účely distribúcie a distribuovaný v televíznom programe prevádzkovateľa vysielania a/alebo distribuovaný prostredníctvom internetu z členských štátov Únie, prijať, bez toho aby boli splnené podmienky stanovené v článku 3 ods. 2 smernice, rozhodnutie uvedené v § 33 ods. 11 a § 33 ods. 12 pododseku 1 litovského zákona o poskytovaní informácií verejnosti, teda uložiť prevádzkovateľom vysielania pôsobiacim na území prijímajúceho členského štátu a iným osobám, ktoré poskytujú služby distribúcie televíznych programov prostredníctvom internetu dočasne povinnosť opakovane vyselať a/alebo distribuovať televízny program prostredníctvom internetu výlučne v balíkoch televíznych programov dostupných za dodatočný poplatok?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 95, 2010, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di Pace di Roma (Taliansko)
3. novembra 2017 – Alberto Rossi a i./Ministero della Giustizia**

(Vec C-626/17)

(2018/C 052/20)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Giudice di Pace di Roma